

Попід стіною вся вода на гальмах.
Красуні з голими грудьми — крізь мрево —
На перехожого — по стружці кольоровій.
Як поруч — споглядальне і розгульне.

Палац, що — радше на стару цегельню.
Лиш балюстради — ще імперський рівень.
Амурчик і Лахезіс кучерява,
І мушля-герб, що — на плиту могильну.

Усе, що тлін для вічності згромадив,
Пішло на дно — вапняк і кілька мідій.
Сплетення соняшне приплив розвинув

Й канали розкалатує, мов дзвони,
Силкуючись в чатівню сил пройти,
Де спить — в обіймах лева — воротар.